

LAÏCITAT I FE, EL VALOR DEL BÉ COMÚ

La paraula **laïcitat** ve del grec “laos” que significa poble en contraposició a “sacer” (sagrat) . Una societat laica és una societat regida pel poble i no per altres poders (per sagrats que se’ls consideri) aquesta separació també afecta a l’educació. Parlar de laïcitat significa que una societat, i més particularment, un estat és imparcial en matèries religioses, prescindint respectuosament de la religió atés que aquesta és cosa de ciutadans concrets.

La laïcitat equival a pluralitat o multiculturalitat, la negació simple d’aquesta multilateralitat de valors i la derivada uniformitat no religiosa no és laïcitat sino **laïcisme**.

La dificultat de separar allò religiós d’allò cultural

“Les societats confessionals tendeixen a mirar la llei com una expressió de la voluntat de Déu que grava la consciència, no aconsegueixen comprendre la llei com una simple disposició positiva destinada a regular i afavorir la convivència de tots.”... fracassen perquè confonen l’objecte de la seva fe amb les seves formes culturals inevitables.

Per altra banda, una societat laica *no pot tenir valors absoluts* (excepte els del civisme) i *està amenaçada per confessionalismes camuflats*, com el culte al *diner*, a la *propietat privada*, a un *determinat patriotisme absolut*, al *progrés* (quan aquest es considera èticament obligatori sense tenir en compte el bé comú). Una societat laica ha de tenir un parlament laic, on el partits que debaten en ell es considerin a sí mateixos fraccions de la veritat i de la realitat, l’absolutització dels partits converteix a vegades al nostre parlament en un camp de “guerres de religió”...

“Una societat no serà veritablement laica si no ho són els seus membres i viceversa”. És consistent la idea d’una societat laica? Com educar en els valors que han de possibilitar la laïcitat? Quins són aquests valors? Creus que els valors en els que es fonamenta la laïcitat són prou sòlids per cohesionar una societat laica?

La postura de la fe davant la laïcitat

“El Concili aprecia amb el major respecte quant de vertader, de bo i de just es troba en les variadíssimes institucions ja fundades o que incesantment es funden dins de la humanitat. Declara a més a més que l’Església vol ajudar a fomentar tals institucions en tot allò que d’ella depengui i pugui conciliar-se amb la seva missió pròpia. Res desitja tant com desenvolupar-se lliurement, en servei de tots, sota qualsevol règim polític que reconegui els **drets fonamentals de la persona i de la família** i els imperatius del **bé comú**”. CONCILI VATICÀ II, Constitució sobre l’Església en el món, núm.43.

El cristianisme afavoreix una societat laica sense renunciar a lluitar pel que anomenem el Regnat de Déu, és innegable la contribució dels valors cristians en la construcció social i política de la nostra societat. Quines són algunes d’aquestes contribucions? Son universals?

El debat a Europa sobre la nova Constitució Comuna no està tancat ni exent de discrepàncies profundes referent a la identitat, les arrels i valors cristians. Què en penses al respecte?

El valor del bé comú

El punt en que **poden** trobar-se laïcitat i fe “va més enllà de la raó i pot donar-se en el camp religiós però també en el laic: és l’experiència del valor i de la dignitat de les persones simplement quant a tals i no quant a pertanyents a la meua pròpia arrel, país o grup... per sobre de les idees pròpies encara que no es renunciï a aquestes” (J.I. González)

D’aquí la importància del **bé comú** : “*el bé quan més universal més bo és*”, “*el bé d’una part ha de medir-se sempre en proporció al tot*”. Aquí és on trobem la referència al poble. Perquè poble són tots.

Pels cristians el valor de la persona és **sagrat** - “L’Home és imatge de Déu”- la nostra dignitat prové de Déu.

Estàs d’acord amb els textos anteriors? En quines condicions és pot donar aquest encontre entre fe i laïcitat? És consistent aquesta idea del bé comú? Quines dificultats hi veus?

Temes pel diàleg.

L’unió i l’adopció de/per parelles homosexuals. La investigació genètica amb cel·lules mare. El vestit (vel, habit). Les classes de religió. La igualtat entre homes i dones. Les festes (Nadal, Setmana Santa)...

Pregària: Salm 112

Bibliografia: José Ignacio González Faus. “**La difícil laïcitat**”. Quaderns de CiJ núm.

Tema d'octubre 2005